

IES ALBUHAIRA

**PROGRAMACIÓ DOCENT
SUBDEPARTAMENT D'ALEMANY**

Curs 2020/21

ÍNDEX

0. ORGANITZACIÓ GENERAL DEL SUBDEPARTAMENT	3
1. OBJECTIUS. DISTRIBUCIÓ I ADEQUACIÓ	4
2. INDICADORS D'ASSOLIMENT DELS OBJECTIUS	6
3. SEQÜÈNCIA DELS CONTINGUTS PER A CADA CURS	6
4. MÈTODES PEDAGÒGICS I PROPOSTES DIDÀCTIQUES	7
5. DISTRIBUCIÓ ESPAI-TEMPS	10
6. ACTIVITATS D'AMPLIACIÓ I DE REFORÇ	10
7. CONTINGUTS, CRITERIS DE AVALUACIÓ, QUALIFICACIÓ I ESTÀNDARDS D'APRENENTATGE PER CURSOS	11
2n ESO / 3r ESO 2a LLENGUA ESTRANGERA ALEMANY	12
4t ESO 2a LLENGUA ESTRANGERA ALEMANY	23
1r BATXILLER 2a LLENGUA ESTRANGERA ALEMANY I	39
2n BATXILLER 2a LLENGUA ESTRANGERA ALEMANY II	54
8. CRITERIS DE QUALIFICACIÓ per cursos i assignatures	71
9. TRACTAMENT D'ELEMENTS TRANSVERSALS	74
10. MATERIALS I RECURSOS DIDÀCTICS	75
11. PROCEDIMENTS DE RECUPERACIÓ I SUPORT	76
12. ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES I EXTRAESCOLARS	77
13. CONTRIBUTIÓ DE LES MATÈRIES A COMPETÈNCIES CLAU	78
14. ADAPTACIONS PER ATENDRE ALUMNAT AMB NESE	80
15. SEGUIMENT DE LA PD	82
16. ADQUISICIÓ VALORS I PREVENCIÓ CONDUCTES DE RISC	82
17.	

0. ORGANITZACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT

Professorat del Departament, distribució de grups i hores lectives

En el curs escolar 2020-2021, el Subdepartament d'Alemanys estarà constituït per la professora que s'esmenta següentment:

Raquel de Tomás Mateo

La professora del Subdepartament d'Alemanys impartirà la assignatures de:

- Alemany I 2n ESO
- Alemany II 3r ESO
- Alemany III 4t ESO
- Alemany I 1r Batxillerat
- Alemany II 2n Batxillerat

Nombre de grups assignats al Departament el curs 2020-2021

- Alemany 2n ESO: 2 grups
- Alemany 3r ESO: 2 grups
- Alemany 4t ESO: 1 grup
- Alemany 1r BAT: 1 grup
- Alemany 2n BAT: 1 grup

Distribució d'assignatures, grups i hores per cada professor/professora:

Raquel de Tomás Mateo

- 2n ESO (2 grups)	4h	2AB, 2CD
- 3r ESO (2 grups)	4h	3A, 3BC
- 4t ESO (1 grup)	3h	4ABC
- 1r BAT (1 grup)	3h	1BAT AB
- 2n BAT (1 grup)	4h	2BAT
- Coordinació EOIES	1h	
- 4 guàrdies	4h	
- Guàrdia de pati	1h	

- Total hores lectives: 19 hores

1. OBJECTIUS. DISTRIBUCIÓ I ADEQUACIÓ

ESO

D'acord amb el Decret 34/2015, de 15 de maig pel qual s'estableix el currículum de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears, es realitza la següent distribució i adequació dels objectius de la matèria per cursos i assignatures. S'indicarà posteriorment (a l'apartat de continguts i criteris d'avaluació) la relació general amb les competències a assolir tenint en compte els continguts i els estàndards d'aprenentatge avaluables que figuren al currículum.

Objectius específics SEGONA LLENGUA ESTRANGERA 2n/3r/4t ESO

1. Escoltar i comprendre missatges breus relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians i previsibles.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos senzills de forma comprensiva i ser capaç d'extreure'n informació general.
6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant en la mesura que sigui possible la llengua alemanya vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de la llengua alemanya.
9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua alemanya i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar la llengua alemanya i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de la llengua alemanya i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

Aquests objectius seran aplicables a tots els cursos d'alemany de 2n, 3r i 4t ESO atenent i tractant la seva complexitat de manera gradual.

BATXILLERAT

D'acord amb el Decret 35/2015, de 15 de maig, pel qual s'estableix el currículum del batxillerat a les Illes Balears, es realitza la següent distribució i adequació dels objectius específics de la matèria per cursos i assignatures. S'indicarà posteriorment la relació general amb les competències a assolir tenint en compte els continguts i criteris que figuren al currículum.

Objectius específics SEGONA LLENGUA ESTRANGERA 1r/2n Batxillerat

1. Escoltar i comprendre missatges relacionats amb les activitats de l'aula: instruccions, preguntes, comentaris, etc.
2. Comprendre informació general i específica de textos orals sobre assumptes quotidians.
3. Desenvolupar la comprensió de missatges orals usant el context verbal i no verbal i els coneixements previs sobre la situació.
4. Expressar-se oralment en situacions de comunicació habituals i desenvolupar destreses comunicatives.
5. Llegir textos de forma comprensiva i ser capaç d'extreure informació general.
6. Escriure textos senzills amb finalitats diverses sobre diferents temes i amb recursos adequats de cohesió i coherència.
7. Adquirir una dinàmica de grup que faciliti la cooperació entre els alumnes en la realització de tasques d'aprenentatge utilitzant sempre l'alemany com a llengua vehicular dins l'aula.
8. Desenvolupar l'autonomia en l'aprenentatge, reflexionar sobre aquest procés i transferir els coneixements adquirits en la llengua primera o en altres llengües a l'estudi de l'alemany.
9. Fomentar l'esperit de recerca i autonomia personal utilitzant els recursos didàctics a l'abast, com ara Internet, materials multimèdia, llibres de consulta, etc.
10. Reflexionar sobre el funcionament de la llengua alemanya i apreciar-la com a instrument d'accés a la informació i com a eina d'aprenentatge de continguts diversos.
11. Valorar l'alemany i les llengües en general com a mitjans de comunicació i entesa entre persones de procedències, llengües i cultures diverses evitant qualsevol tipus de discriminació.
12. Adquirir seguretat i confiança en l'ús de l'alemany i en relació amb la pròpia capacitat d'aprenentatge.

2. INDICADORS D'ASSOLIMENT DELS OBJECTIUS

Per tal de determinar l'assoliment dels objectius generals d'etapa i específics de les matèries, es prendran en compte diferents indicadors: indicadors de context, indicadors de procés i indicadors de progrés.

En general, els indicadors seran els que s'especifiquen a continuació, tot i que podran ser revisats i modificats durant el curs.

- Superació de les proves d'avaluació/recuperació a nivell individual, a més de el treball diari a classe i els treballs en relació al desenvolupament de l'expressió oral i escrita.
- Percentatge d'aprovat a les diferents avaluacions
- Grau de desviament d'acord amb les mitjanes:
 - d'altres grups del centre educatiu
 - d'altres anys del mateix centre educatiu
 - d'altres centres de Mallorca
 - d'altres centres de Balears
- Superació de proves d'avaluació i/o recuperació dels alumnes repetidors
- Grau d'absentisme i/o abandonament

En qualsevol moment es podran fixar indicadors més específics al llarg del curs escolar si així es considera necessari. En general, els indicadors s'observaran i analitzaran progressivament durant el curs escolar (avaluació inicial, avaluacions trimestrals i avaluacions de seguiment) o a petició d'equips educatius o d'orientació.

Els indicadors han de servir per corregir tendències, canviar estratègies i prendre mesures adequades durant el curs escolar quan es detectin problemes d'aprenentatge ja sigui a nivell de grup o a nivell individual. D'altra banda, serviran per establir modificacions o canvis en les planificacions i les estratègies que s'establiran de cara als futurs cursos.

3. SEQÜÈNCIA DELS CONTINGUTS PER A CADA CURS

El conjunt de continguts (coneixements, habilitats, destreses i actituds) que contribueixen a assolir els objectius de l'etapa i a adquirir les competències adients

s'indiquen a l'apartat 7 de la programació, juntament amb els criteris d'avaluació i qualificació i els estàndards d'aprenentatge.

Es considera més clar, pràctic i operatiu establir en aquesta programació docent el conjunt de continguts conjuntament amb la fixació de criteris d'avaluació i els corresponents estàndards d'aprenentatge. Tot i això, aquí s'explicarà en aquest apartat el desenvolupament d'una **Unitat Didàctica 0**, tal i com es recomanava a la Resolució del director general de Planificació, Ordenació i Centres de 27 de juliol de 2020 on es treballaran i reforçaran els continguts que no es van poder treballar durant els mesos de confinament.

Una de les característiques més rellevant de l'aprenentatge d'una llengua estrangera és el seu caràcter cíclic. Això fa que els continguts gramaticals, els sintàctico-discursius i l'expressió i producció de textos orals i escrits es treballin a tots els nivells educatius. Degut a aquesta naturalesa cíclica, els continguts es repeteixen durant els cursos i es treballen augmentat, de manera progressiva, el seu grau de complexitat.

És per això que durant les primeres setmanes d'aquest curs acadèmic es dedicaran a reforçar i assentar aquells continguts que es varen poder treballar el curs passat. Això és fonamental per poder continuar amb els procés d'ensenyament-aprenentatge aquest curs.

Els objectius principals de les activitats que es programaran seran els següents: permetre l'expressió emocional dels joves (expressió i reconeixement d'emocions positives i negatives), fomentar la cohesió del grup i motivar l'alumnat a assolir els aprenentatges d'aquest curs. De la mateixa manera, també es veurà amb un vídeo (a Batxillerat) sobre com poder afrontar emocions negatives en un altra situació de confinament.

Aquesta unitat didàctica es desenvoluparà a tots els nivells educatius, tant ESO com Batxillerat, i es seqüenciarà durant una o dues sessions a final de setembre/principi de octubre.

4. MÈTODES PEDAGÒGICS I PROPOSTES DIDÀCTIQUES

ESO

El primer objectiu que cal tenir en compte és que els alumnes assoleixin les competències clau a l'etapa educativa considerada. Atesa la gran diversitat dels alumnes presents a l'educació obligatòria i l'amplitud de continguts recollits als currículums oficials, s'han d'utilitzar en cada cas les estratègies pedagògiques més adequades a fi de tenir present les diferències individuals dins el grup classe i el context sociocultural de l'alumnat. No obstant això, les estratègies pedagògiques i metodològiques hauran d'acoblarse a les possibilitats organitzatives, les ràtios d'alumnat i els recursos de professorat que tingui el centre educatiu atès que aquests són factors essencials en la seva definició.

En general, s'intentarà desenvolupar i consolidar una estratègia pedagògica que permeti:

- Assegurar l'adquisició de les competències clau
- Tenir en compte idees, coneixements previs i motivacions de l'alumnat
- Aconseguir un aprenentatge significatiu dels continguts (és a dir, amb sentit i utilitat) i un aprenentatge actiu per part de l'alumnat
- Promoure la responsabilitat de l'alumnat pel que fa al seu propi aprenentatge
- Incentivar el plantejament i anàlisi de problemes i la seva resolució
- Relacionar els continguts amb situacions pròpies, d'actualitat o de la vida quotidiana
- Desenvolupar habilitats per avaluar críticament la informació rebuda o seleccionada
- Desenvolupar capacitats d'anàlisi i síntesi de la informació recollida

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en la llengua alemanya. En aquest sentit el professor és el model lingüístic de referència tant des del punt de vista tècnic com actitudinal.

És primordial que el docent s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els aprenents i els doni suport en l'ús progressiu de la llengua alemanya. La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió en els primers nivells de coneixement, per contribuir a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu.

La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o l'excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre.

Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

La disposició de l'aula degut a la situació sanitària provocada per la pandèmia del virus COVID-19 els alumnes estaran asseguts de manera individual per tal de respectar la distància de seguretat. Per aquesta raó, enguany s'evitaran realitzar subagrupacions en parelles o petits grups. Degut a la peculiaritat d'aquest curs escolar s'han fet els ajustament metodològics que s'han considerat més oportuns.

El clima de la classe ha d'afavorir el desenvolupament acadèmic dels alumnes i també la seva integració social en el grup classe creant un entorn de treball relaxat. A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i motivador, s'ha de programar una àmplia varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i planificació prèvia susceptible de ser modificada depenent del desenvolupament de la sessió.

BATXILLERAT

Al batxillerat s'ha de seguir una estratègia pedagògica que permeti l'aprenentatge de forma més autònoma, atès que l'alumnat és més madur, ha desenvolupat més capacitat de comprendre conceptes abstractes i ja ha consolidat certes habilitats d'aprenentatge. En aquest nivell també cal estimular les habilitats de feina cooperativa en equip i l'aplicació de mètodes apropiats a cada situació.

Els diferents continguts s'han de tractar partint de la base que els alumnes posseeixen molts coneixements d'estudis anteriors, tot i que a l'inici de cada tema convé detectar les idees prèvies per evitar que es desenvolupin errors conceptuals. En tot moment es fomentarà un aprenentatge actiu i participatiu, de tal manera que l'alumne vagi construint el seu aprenentatge, redescobrint el tema i ampliant i desenvolupant els continguts de manera gradual i ordenada. L'estratègia pedagògica fomentarà l'avaluació crítica de la informació i la discussió. La utilització de les TIC serà fonamental en el procés de recopilació, organització i transmissió dels nous coneixements, sempre que sigui possible.

Considerant els objectius finals de proporcionar als aprenents les eines necessàries per a saber escoltar, parlar, conversar, llegir i escriure en la llengua objecte d'aprenentatge, és palesa la necessitat de fomentar que les interaccions lingüístiques que acompanyaran aquest procés siguin en alemany. En aquest sentit, el professor és el model lingüístic de referència tant a nivell tècnic com actitudinal. És primordial que el docent s'expressi en la llengua meta sempre que sigui possible i que encoratgi els aprenents i els doni suport en l'ús progressiu de la alemany. La comunicació s'ha de prioritzar sobre la precisió als primers nivells de coneixement, per contribuir a desenvolupar en els alumnes la capacitat d'expressar-se adequadament en públic amb estratègies pròpies d'aquest context comunicatiu. La motivació és un factor essencial en la consecució d'aquest objectiu; és convenient aprofitar-la, evitant interrompre el procés comunicatiu tot i la desviació temporal dels objectius programats o la excessiva presència d'errors. Aquests han de ser tractats, en el moment adequat, com una oportunitat d'aprenentatge necessària per reflexionar i aprendre. Qualsevol material pot ser susceptible de constituir un recurs didàctic sempre que sigui emprat amb finalitat educativa.

Per a atendre els diferents estils d'aprenentatge i fer les activitats més motivadores, el docent ha d'oferir la més ampla varietat de fonts i recursos que tengui a l'abast. Aquests han de ser el més autèntics possible, semblant-se als que l'alumne usaria en la seva pròpia llengua. Tot i prioritzar un enfocament metodològic comunicatiu, la varietat de situacions i estils d'aprenentatge fa convenient considerar un enfocament eclèctic que aprofiti els avantatges de cada metodologia en la proporció adequada.

La disposició de l'aula degut a la situació sanitària provocada per la pandèmia del virus COVID-19 els alumnes estaran asseguts de manera individual per tal de respectar la distància de seguretat. Per aquesta raó, enguany s'evitaran realitzar subagrupacions en parelles o petits grups. Degut a la peculiaritat d'aquest curs escolar s'han fet els ajustament metodològics que s'han considerat més oportuns.

A fi que l'aprenentatge sigui més profitós i motivador, s'ha de programar una àmplia varietat de tasques distribuïdes temporalment d'acord amb una estructura i planificació prèvia susceptible de ser modificada depenent del desenvolupament de la sessió.

5. DISTRIBUCIÓ ESPAI-TEMPS

La distribució temporal de les diferents matèries, assignatures i nivells ve especificada a la PGA. En general la distribució temporal és de 2, 3 o 4 sessions setmanals, segons cada nivell.

Pel que fa a la distribució espai-temps i donada la necessitat de utilització de material audiovisual, les classes es donaran preferiblement a les aules que compten amb canó i pissarra digital, així com altaveus.

Un altre dels canvis derivats de la situació marcada per la COVID-19 és la disposició de l'aula. Així com en cursos anteriors la disposició de l'aula afavoria la comunicació i el desenvolupament d'activitats cooperatives, aquest any els espais estan limitats a la disposició tradicional de taules individuals i la disposició dels alumnes no podrà variar. S'intentarà utilitzar espais alternatius a l'aire lliure dins el mateix centre .

6. ACTIVITATS D'AMPLIACIÓ I DE REFORÇ

ACTIVITATS DE REFORÇ

En general, les iniciatives i les activitats dirigides a atencions personalitzades i suports a l'aprenentatge seran establertes i organitzades en coordinació amb el Departament d'Orientació.

El subdepartament elaborarà i/o adquirirà materials de suport i ajuda a l'aprenentatge, materials i llibres d'atenció a la diversitat que estaran a disposició del professorat i de l'alumnat específic.

ACTIVITATS D'AMPLIACIÓ – ALUMNES NADIUS

El professorat encarregat de l'alumne en qüestió proporcionarà material i/o tasques d'enriquiment a l'alumnat nadiu (o d'altres capacitats). Poden ser comprensions lectores, treball d'escriptura creativa de nivell avançat, lectura de llibres, transcripció de cançons o visionat de pel·lícules per el posterior resum escrit u oral. Enguany no n'hi ha cap alumne nadiu al institut.

7. CONTINGUTS, CRITERIS DE AVALUACIÓ, QUALIFICACIÓ I ESTÀNDARDS D'APRENENTATGE PER CURSOS

ESO

2n ESO / 3r ESO – Alemany com a segona Llengua Estrangera

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards avaluables

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

- Estratègies de comprensió:
 - Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
 - Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
 - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:
 - Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
 - Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes i llocs.
 - Narració i descripció d'estats i situacions presents.
 - Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, advertències i avisos.
 - Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
 - Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió i l'ordre.
 - Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, la sorpresa, i els seus contraris.
 - Formulació de suggeriments.
 - Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (und, auch); disjunció (oder); oposició (aber).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen).
 - Exclamació (Wie + Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Schön! Prima!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen).
 - Interrogació (W-sätze; Zeichen).
 - Expressió del temps: present (Präsens).
 - Expressió d'aspecte: habitual (Präsens).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); possibilitat/probabilitat (können; vielleicht); necessitat (müssen); obligació (müssen); intenció (Präsens); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Determinativpronomina; la qualitat (z. b. ziemlich müde).
 - Expressió de la quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen).
 - Expressió del temps (Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Monat), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. Leicht).
- Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; llengua i comunicació.
 - Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar el sentit general, els punts principals i la informació més important en textos orals breus i ben estructurats, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a velocitat lenta, en un registre formal, informal o neutre, i que versin sobre assumptes habituals en situacions quotidianes, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

1.1. Capta la informació més important d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara, sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

1.2. Entén els punts principals del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (p. ex., botigues, albergs, restaurants, espais de lleure o centres d'estudis).

1.3. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions i opinions formulats en termes senzills sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre aspectes generals de temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular allò que ha dit.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, els punts principals o la informació més important del text.

3. Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure), condicions de vida i entorn, relacions interpersonals (entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic), comportament (gests, expressions facials, ús de la veu, contacte visual) i convencions socials (costums, tradicions).

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text (p. ex., una petició d'informació, un avís o un suggeriment) i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual).

5. Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

6. Reconèixer lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

7. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús freqüent, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

— Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

-Lingüístics (definir o parafrasejar un terme o expressió)

-Paralingüístics i paratextuals (demanar ajuda, assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat); usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica); usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

— Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

• Funcions comunicatives:

— Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

— Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes i llocs.

— Narració i descripció d'estats i situacions presents.

— Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, advertències i avisos.

— Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió i l'ordre.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, la sorpresa, i els seus contraris.

— Formulació de suggeriments.

— Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

• Estructures sintacticodiscursives:

— Expressió de relacions lògiques: conjunció (und, auch); disjunció (oder); oposició (aber).

— Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen).

— Exclamació (Wie + Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Schön! Prima!).

— Negació (negative Sätze mit nicht, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen).

- Interrogació (W-sätze; Zeichen).
 - Expressió del temps: present (Präsens).
 - Expressió d'aspecte: habitual (Präsens).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); possibilitat/probabilitat (können; vielleicht); necessitat (müssen); obligació (müssen); intenció (Präsens); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Determinativpronomina; la qualitat (z. b. ziemlich müde).
 - Expressió de la quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen.)
 - Expressió del temps (Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Monat), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. Leicht).
- Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; llengua i comunicació.
 - Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Produir textos breus i prou comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge molt senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes quotidians i assumptes coneguts o d'interès personal i educatiu, encara que es produeixin interrupcions o vacil·lacions, es facin necessàries les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions, i l'interlocutor hagi de sol·licitar que se li repeteixi o reformuli el que s'ha dit.

1.1. Fa presentacions breus i assajades, seguint un guió escrit, sobre aspectes concrets de temes generals o relacionats amb aspectes bàsics dels seus estudis, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquestes si s'articulen clarament i lentament.

1.2. Se'n desfà amb prou eficàcia en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).

1.3. Participa en converses informals breus, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa opinions de manera senzilla i breu, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dóna indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura molt simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge als recursos de què es disposa, o la reformulació o explicació d'elements.

3. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, actuant amb prou propietat i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

4. Dur a terme les funcions principals requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius senzills d'ús més comú per organitzar el text.

5. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i de mecanismes senzills de cohesió i coherència (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús molt freqüent).

6. Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació i opinions breus, senzilles i concretes, en situacions habituals i quotidianes.

7. Pronunciar i entonar de manera prou comprensible, encara que resulti evident l'accent estranger, es cometin errors de pronunciació esporàdics, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions o aclariments.

8. Emprar frases curtes i fórmules en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, encara que calgui interrompre el discurs per cercar paraules o articular expressions i per reparar la comunicació.

9. Interactuar de manera simple en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gests simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que puguin donar-se desajusts en l'adaptació a l'interlocutor.

BLOC 3. COMPREENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

- Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements. — Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes i llocs.
- Narració i descripció d'estats i situacions presents.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió i l'ordre.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (und, auch); disjunció (oder); oposició (aber).
- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen).
- Exclamació (Wie + Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Schön! Prima!).
- Negació (negative Sätze mit nicht, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen).

- Interrogació (W-sätze; Zeichen).
 - Expressió del temps: present (Präsens).
 - Expressió d'aspecte: habitual (Präsens)
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); possibilitat/probabilitat (können; vielleicht); necessitat (müssen); obligació (müssen); intenció (Präsens); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Determinativpronomina; la qualitat (z. b. ziemlich müde).
 - Expressió de la quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen).
 - Expressió del temps (Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Monat), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. Leicht).
- Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; llengua i comunicació.
 - Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar la idea general, els punts més rellevants i la informació important en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus i ben estructurats escrits en un registre neutre o informal, que tractin d'assumptes habituals en situacions quotidianes, d'aspectes concrets de temes d'interès personal o educatiu, i que contenguin estructures senzilles i un lèxic d'ús freqüent
 - 1.1. Comprèn correspondència personal senzilla en qualsevol format en la qual es parla d'un mateix; es descriuen persones, objectes, llocs i activitats; es narren esdeveniments i s'expressen de manera senzilla sentiments i opinions sobre temes generals, coneguts o del seu interès.
 - 1.2. Capta el sentit general i alguns detalls importants de textos periodístics molt breus en qualsevol suport i sobre temes generals o del seu interès si els nombres, els noms, les il·lustracions i els títols constitueixen gran part del missatge.
 - 1.3. Entén informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats sobre temes relatius a assumptes del seu interès, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió de la idea general, els punts més rellevants i la informació important del text.

3. Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits d'estudi i de feina, activitats de lleure, condicions de vida i entorn, relacions interpersonals entre homes i dones, al centre educatiu, en l'àmbit públic) i convencions socials (costums, tradicions).

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més importants del text i un repertori dels seus exponents més freqüents, i també patrons discursius senzills d'ús comú relatius a l'organització textual (introducció del tema, canvi temàtic i tancament textual).

5. Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats generals associats (p. ex., estructura interrogativa per fer un suggeriment).

6. Reconèixer lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos o estudis, i inferir del context i del cotext, amb suport visual, els significats de paraules i expressions que es desconeixen.

7. Reconèixer les principals convencions ortogràfiques, tipogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú (p. ex., %), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

- Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes i llocs.

- Narració i descripció d'estats i situacions presents.

- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, advertències i avisos.

- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió i l'ordre.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments.

- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (und, auch); disjunció (oder); oposició (aber).

- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen).

- Exclamació (Wie + Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Schön! Prima!).

- Negació (negative Sätze mit nicht, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen).

- Interrogació (W-sätze; Zeichen).

- Expressió del temps: present (Präsens).

- Expressió d'aspecte: habitual (Präsens).

- Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); possibilitat/probabilitat (können; vielleicht); necessitat (müssen); obligació (müssen); intenció (Präsens); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Determinativpronomina; la qualitat (z. b. ziemlich müde).

- Expressió de la quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen).

— Expressió del temps (Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Monat), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich).

— Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. Leicht).

- Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; llengua i comunicació.

- Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Escriure, en paper o en suport digital, textos breus, senzills i d'estructura clara sobre temes habituals en situacions quotidianes o del propi interès, en un registre neutre o informal, utilitzant recursos bàsics de cohesió, les convencions ortogràfiques bàsiques i els signes de puntuació més freqüents.

1.1. Completa un qüestionari senzill amb informació personal bàsica i relativa als seus interessos o aficions (p. ex., per associar-se a un club internacional de joves).

1.2. Escriu notes i missatges (SMS, WhatsApp, Twitter), en els quals fa comentaris molt breus o dona instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana i del seu interès, respectant les convencions i les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants.

1.3. Escriu correspondència personal breu en la qual s'estableix i manté el contacte social (p. ex., amb amics en altres països), s'intercanvia informació, es descriuen en termes senzills esdeveniments importants i experiències personals, i es fan i s'accepten oferiments i suggeriments (p. ex., es cancel·len, confirmen o modifiquen una invitació o uns plans).

2. Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text.

3. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius.

4. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més habitual per organitzar el text escrit de manera senzilla.

5. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents).

6. Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació i breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes.

7. Conèixer i aplicar, de manera suficient perquè el missatge principal quedi clar, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), i també les convencions ortogràfiques freqüents en la redacció de textos molt breus en suport digital.

Distribució de continguts

Els continguts de la nostra assignatura es distribuïran en 6 unitats didàctiques cada curs. Aquesta distribució general serà revisada i adequada segons les necessitats de l'alumnat i cada grup.

2 ESO

1a AVALUACIÓ

- Start
- T1: Und wer bist du?

2a AVALUACIÓ

- T2: Laura klettert gern
- T3: Das machen Freunde zusammen

3a AVALUACIÓ

- T4: Simon liebt Informatik
- T5: Ich brauche einen Kuli

3 ESO (Beste Freunde A1.1)

1a AVALUACIÓ

- Repetició continguts de l'any passat
- T4: Simon liebt Informatik

2a AVALUACIÓ

- T5: Ich brauche einen Kuli
- T6: Hast du Zeit?

3a AVALUACIÓ

- T7: Mein Bruder ist einfach super!
- Projekt

4t ESO – Alemany com a segona Llengua Estrangera

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards avaluables

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

- Estratègies de comprensió:
 - Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
 - Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
 - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics. Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.
- Funcions comunicatives:
 - Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
 - Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes i llocs.

- Narració i descripció d'estats i situacions presents.
 - Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, advertències i avisos.
 - Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
 - Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió i l'ordre.
 - Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, la sorpresa, i els seus contraris.
 - Formulació de suggeriments.
 - Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.
- Estructures sintacticodiscursives.
 - Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
 - Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
 - Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
 - Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
 - Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
 - Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).

– Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).

– Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorgfältig; fluchtartig).

- Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; llengua i comunicació.

- Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, clarament estructurats, i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a una velocitat mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets o abstractes de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

1.1. Capta els punts principals i detalls rellevants d'indicacions, anuncis, missatges i comunicats breus i articulats de manera lenta i clara (p. ex., canvi de porta d'embarcament en un aeroport, informació sobre activitats en un campament d'estiu, o al contestador automàtic d'un cinema), sempre que les condicions acústiques siguin bones i el so no estigui distorsionat.

1.2. Entén l'essencial del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (p. ex., a hotels, botigues, albergs, restaurants, centres de lleure, d'estudis o feina).

1.3. Identifica el sentit general i els punts principals d'una conversa formal o informal entre dos o més interlocutors que té lloc en presència seva, quan el tema li resulta conegut i el discurs està articulat amb claredat, a velocitat mitjana i en una varietat estàndard de la llengua.

1.4. Comprèn, en una conversa informal en què participa, descripcions, narracions, punts de vista i opinions sobre assumptes pràctics de la vida diària i sobre temes del seu interès, quan se li parla amb claredat, a poc a poc i directament i si l'interlocutor està disposat a repetir o reformular el que s'ha dit.

1.5. Comprèn, en una conversa formal, o entrevista (p. ex., en centres d'estudis o de feina) en la qual participa què se li demana sobre assumptes personals, educatius, ocupacionals o del seu interès, i també comentaris senzills i predictibles relacionats amb aquests, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, aclareixi o elabori alguna cosa del que se li ha dit.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

3. Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica) i convencions socials (actituds, valors).

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i l'ampliació o la reestructuració de la informació (p. ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

5. Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

6. Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

6.1. Distingeix, amb el suport de la imatge, les idees principals i informació rellevant en presentacions sobre temes educatius, ocupacionals o del seu interès (p. ex., sobre un tema curricular, o una xerrada per organitzar la feina en equip).

6.2 Identifica la informació essencial de programes de televisió sobre assumptes quotidians o del seu interès articulats amb lentitud i claredat (p. ex., notícies, documentals o entrevistes), quan les imatges ajuden a la comprensió.

7. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

— Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat i coherència, ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

-Lingüístics (definir o parafrasejar un terme o expressió)

-Paralingüístics i paratextuals (demanar ajuda, assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat); usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica); usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

— Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

— Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.

— Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.

— Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
 - Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
 - Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.
- Estructures sintacticodiscursives:
 - Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
 - Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
 - Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem Buch?; Zeichen).
 - Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (werden; Präsens + Adv.).
 - Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
 - Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorfältig; fluchtartig).

- Lèxic oral d'ús comú (recepció) relatiu a identificació personal; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; llengua i comunicació.
- Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Produir textos breus i prou comprensibles, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre neutre o informal, amb un llenguatge molt senzill, en els quals es dona, se sol·licita i s'intercanvia informació sobre temes quotidians i assumptes coneguts o d'interès personal i educatiu, encara que es produeixin interrupcions o vacil·lacions, es facin necessàries les pauses i la reformulació per organitzar el discurs i seleccionar expressions, i l'interlocutor hagi de sol·licitar que se li repeteixi o reformuli el que s'ha dit.

1.1. Fa presentacions breus i assajades, ben estructurades i amb suport visual (p. ex., transparències o PowerPoint), sobre aspectes concrets de temes del seu interès o relacionats amb els seus estudis o ocupació, i respon a preguntes breus i senzilles dels oients sobre el contingut d'aquestes.

1.2. Se'n desfà correctament en gestions i transaccions quotidianes, com ara els viatges, l'allotjament, el transport, les compres i el lleure, seguint normes de cortesia bàsiques (salutació i tractament).

1.3. Participa en converses informals cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, en les quals estableix contacte social, intercanvia informació i expressa opinions i punts de vista, fa invitacions i oferiments, demana i ofereix coses, demana i dona indicacions o instruccions, o discuteix les passes que cal seguir per fer una activitat conjunta.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus i d'estructura simple i clara, utilitzant, entre altres, procediments com l'adaptació del missatge a patrons de la primera llengua o altres, o l'ús d'elements lèxics aproximats si no es disposa d'altres de més precisos.

3. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, patrons d'actuació, comportament i convencions socials, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més importants en els contextos respectius.

4. Dur a terme les funcions principals requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text de manera senzilla amb prou cohesió interna i coherència respecte del context de comunicació.

4.1. Pren part en una conversa formal, reunió o entrevista de caràcter acadèmic o ocupacional (p. ex., per fer un curs d'estiu, o integrar-se en un grup de voluntariat), intercanviant informació suficient, expressant les seves idees sobre temes habituals, donant la seva opinió sobre problemes pràctics quan se li demana directament, i reaccionant de forma senzilla davant comentaris, sempre que pugui demanar que se li repeteixin els punts clau si ho necessita.

5. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i de mecanismes senzills de cohesió i coherència (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors conversacionals d'ús freqüent).

6. Conèixer i utilitzar un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació, opinions i punts de vista breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents calgui adaptar el missatge.

7. Pronunciar i entonar de manera clara i intel·ligible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometin errors de pronunciació esporàdics sempre que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant.

8. Emprar frases curtes, grups de paraules i fórmules per comunicar-se de manera suficient en breus intercanvis en situacions habituals i quotidianes, interrompent en ocasions el discurs per cercar expressions, articular paraules menys freqüents i reparar la comunicació en situacions menys comunes.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

- Estratègies de comprensió:
 - Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.
- Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
- Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
- Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).

- Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
 - Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
 - Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
 - Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorfältig; fluchtartig).
- Lèxic escrit d'ús comú (receptió) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.
 - Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i els detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus o de longitud mitjana i ben estructurats escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians o menys habituals, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis,

ocupació o feina i que contenguin estructures i un lèxic d'ús comú, tant de caràcter general com més específic.

1.1. Identifica informació rellevant en instruccions detallades sobre l'ús d'aparells, dispositius o programes informàtics, i sobre la realització d'activitats i normes de seguretat o de convivència (p. ex., en un esdeveniment cultural, en una residència d'estudiants o en un context ocupacional).

1.2. Entén el sentit general, els punts principals i informació rellevant d'anuncis i comunicacions de caràcter públic, institucional o corporatiu i clarament estructurats, relacionats amb assumptes del seu interès personal, acadèmic o ocupacional (p. ex., sobre lleure, cursos, beques, ofertes de treball).

1.3. Comprèn correspondència personal, en qualsevol suport incloent-hi fòrums en línia o blocs, en la qual es descriuen amb cert detall fets i experiències, impressions i sentiments; es narren fets i experiències, reals o imaginaris, i s'intercanvien informació, idees i opinions sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals, coneguts o del seu interès.

1.4. Entén prou de cartes, faxes o correus electrònics de caràcter formal, oficial o institucional per poder reaccionar en conseqüència (p. ex., si se li sol·liciten documents per a una estada d'estudis a l'estranger).

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

2.1. Localitza amb facilitat informació específica de caràcter concret en textos periodístics en qualsevol suport, ben estructurats i d'extensió mitjana, com ara notícies glossades; reconeix idees significatives d'articles divulgatius senzills, i identifica les conclusions principals en textos de caràcter clarament argumentatiu, sempre que pugui rellegir les seccions difícils.

3. Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, o en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional) i convencions socials (actituds, valors), i també els aspectes culturals generals que permetin comprendre informació i idees presents en el text (p. ex., de caràcter històric o literari).

3.1. Entén informació específica de caràcter concret en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats (p. ex., enciclopèdies, diccionaris, monografies, presentacions) sobre temes relatius a matèries acadèmiques o assumptes ocupacionals relacionats amb la seva especialitat o amb els seus interessos.

3.2. Comprèn els aspectes generals i els detalls més rellevants de textos de ficció i textos literaris contemporanis breus, ben estructurats i en una variant estàndard de la llengua, en els quals l'argument és lineal i pot seguir-se sense dificultat, i els personatges i les seves relacions es descriuen de manera clara i senzilla.

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (p. ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

5. Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (p. ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

6. Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

7. Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (p. ex., &, ¥), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

— Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

— Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

— Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials.
- Descripció de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió d'esdeveniments futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, opinions i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió del coneixement, la certesa, el dubte i la conjectura.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, la simpatia, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i manteniment de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
- Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
- Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
- Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
- Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
- Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (werden; Präsens + Adv.).
- Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
- Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).

- Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomen; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorgfältig; fluchtartig).
- Lèxic escrit d'ús comú (producció) relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; feina i ocupacions; temps lliure, lleure i esport; viatges i vacances; salut i cures físiques; educació i estudi; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport; llengua i comunicació; medi ambient, clima i entorn natural; tecnologies de la informació i la comunicació.
 - Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge valuables

1. Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus o de longitud mitjana, coherents i d'estructura clara, sobre temes d'interès personal, o assumptes quotidians o menys habituals, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'expressions, estructures i un lèxic d'ús freqüent, tant de caràcter general com més específic dins la pròpia àrea d'especialització o d'interès.

1.1. Completa un qüestionari detallat amb informació personal, acadèmica o laboral (p. ex., per fer-se membre d'una associació, o per sol·licitar una beca).

2. Conèixer i aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple, p. ex., copiant formats, fórmules i models convencionals propis de cada tipus de text.

2.1. Escriu el seu currículum vitae en format electrònic, seguint, p. ex., el model Europass.

3. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals, comportament i convencions

socials, respectant les normes de cortesia i de l'etiqueta més importants en els contextos respectius.

4. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més freqüents de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més habitual per organitzar el text escrit de manera senzilla.

5. Mostrar control sobre un repertori limitat d'estructures sintàctiques d'ús freqüent, i emprar per comunicar-se mecanismes senzills prou ajustats al context i a la intenció comunicativa (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició, i connectors i marcadors discursius molt freqüents).

6. Conèixer i utilitzar un repertori lèxic escrit suficient per comunicar informació i breus, simples i directes en situacions habituals i quotidianes.

6.1. Pren notes, missatges i apunts amb informació senzilla i rellevant sobre assumptes habituals i aspectes concrets en els àmbits personal, acadèmic i ocupacional dins la seva especialitat o àrea d'interès.

6.2. Escriu notes, anuncis, missatges i comentaris breus, en qualsevol suport, en els quals sol·licita i transmet informació i opinions senzilles i en els quals ressalta els aspectes que li resulten importants (p. ex., en una pàgina web o una revista juvenils, o adreçats a un professor o un company), respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.

6.3. Escriu, en un format convencional, informes breus i senzills en els quals dona informació essencial sobre un tema acadèmic, ocupacional, o menys habitual (p. ex., un accident), descrivint breument situacions, persones, objectes i llocs; narrant esdeveniments en una clara seqüència lineal, i explicant de manera senzilla els motius de certes accions.

7. Conèixer i aplicar, de manera suficient perquè el missatge principal quedi clar, els signes de puntuació elementals (p. ex., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), i també les convencions ortogràfiques freqüents en la redacció de textos molt breus en suport digital.

7.1. Escriu correspondència personal i participa en fòrums, blocs i xats en els quals descriu experiències, impressions i sentiments; narra, de forma lineal i coherent, fets relacionats amb el seu àmbit d'interès, activitats i experiències passades (p. ex.,

sobre un viatge, les seves millors vacances, un esdeveniment important, un llibre, una pel·lícula), o fets imaginaris; i intercanvia informació i idees sobre temes concrets, assenyalant els aspectes que li semblen importants i justificant breument les seves opinions sobre aquests.

7.2. Escriu correspondència formal bàsica, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment destinada a demanar o donar informació,

sol·licitar un servei o fer una reclamació o una altra gestió senzilla, observant les convencions formals i normes de cortesia usuals en aquest tipus de textos.

Distribució de continguts

Els continguts Segona Llengua Estrangera - Alemany estan estructurats en unitats didàctiques referencials. La distribució temporal aproximada correspon a una unitat temàtica cada quinze dies aproximadament. Aquesta distribució general serà revisada i adequada segons les necessitats de l'alumnat i cada grup.

Continuació llibre Beste Freunde A1.1 (4t ESO)

1a AVALUACIÓ

INTRO: Repàs de continguts del curs passat

T 8: Trinken wir einen Karibik-Cocktail?

T 9: Was isst du gern?

2a AVALUACIÓ (Genial Klick, A.1.2)

T 8: Unser Zuhause (und meine Familie)

T 9: Alles Gute!

3a AVALUACIÓ

T 10: Meine Stadt

T 11: Wir fahren weg!

BATXILLER

1r BATXILLER SEGONA LLENGUA ESTRANGERA - Alemany I

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards avaluables

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

- Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (und, auch); disjunció (oder); oposició (aber); causa (denn-weil; wegen); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; jünger/schneller (als); der schnellste); resultat (deshalb); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).

- Relacions temporals (als; während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen).
 - Exclamació (Was für ein + (Adj. +) Nomen, z. b. Was für ein schöner Tag!; Wie +Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das ist ja hervorragend! Schön! Prima!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Wofür ist das gut?; Zeichen).
 - Expressió del temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt); present (Präsens); futur (werden; Präsens + Adv.).
 - Expressió d'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+Adv., z. b. normalerweise), pflegen zu); incoatiu (beginnen zu + en); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; Imperativ); permís (dürfen; lassen); intenció (Präsens).
 - Expressió de l'existència (z. b. es wird...geben, es gab); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomen; la qualitat (z. b. gut im Rechnen; ziemlich müde).
 - Expressió de la quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. alle, die meisten, beide, kein. Grad: z. b. eigentlich; ganz; so; ein wenig).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió del temps (Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Jahrhundert; Jahreszeit), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (während, als); Häufigkeit (z. b. oft, normalerweise)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. leicht; durch Zärtlichkeit).
- Lèxic oral comú i més especialitzat (receptió), dins les mateixes àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
 - Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Críteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, clarament estructurats, i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a una velocitat mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets o abstractes de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

1.1. Capta els punts principals i detalls rellevants de missatges, gravats o de viva veu, que contenguin instruccions, indicacions o una altra informació clarament estructurada (per ex., sobre com utilitzar una màquina o dispositiu d'ús quotidià), sempre que pugui tornar a escoltar el que s'ha dit o demanar confirmació.

1.2. Entén l'essencial del que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (per ex., a bancs, botigues, hotels, restaurants, transports, centres educatius), i els punts principals i informació rellevant quan se li parla directament en situacions menys habituals (per ex., si sorgeix cap problema mentre viatja), sempre que pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

3. Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica) i convencions socials (actituds, valors).

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i l'ampliació o la reestructuració de la informació (p. ex., nova davant coneguda o exemplificació).

4.1. Distingeix, amb suport visual o escrit, el sentit general i les idees més importants en presentacions ben estructurades i d'exposició lenta i clara sobre temes coneguts o del seu interès en els àmbits personal i educatiu.

5. Aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

5.1. Comprèn, en una conversa informal en què participa, tant opinions justificades i clarament articulades sobre diversos assumptes quotidians o d'interès personal, com l'expressió de sentiments sobre aspectes concrets de temes habituals o d'actualitat.

5.2. Comprèn, en una conversa formal o entrevista a la qual participa, informació rellevant de caràcter habitual i predictable sobre assumptes pràctics en l'àmbit educatiu, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, o que es reformuli, aclareixi o elabori, una cosa de la qual se li ha dit.

6. Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús molt freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

6.1. Identifica els aspectes més importants de programes informatius, documentals i entrevistes en televisió, així com l'essencial d'anuncis publicitaris i programes d'entreteniment, quan el discurs està bé estructurat i articulat amb claredat en una varietat estàndard de la llengua, i amb suport de la imatge.

7. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

- Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

- Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, en el seu cas, als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

- Modificar paraules de significat semblant.
- Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

- Demanar ajuda.
- Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.
- Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).
- Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

• Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripcions i apreciacions de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

• Estructures sintacticodiscursives:

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).

- Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
 - Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
 - Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
 - Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
 - Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorfältig; fluchtartig).
- Lèxic oral d'ús comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
 - Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteria d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Produir textos d'extensió breu o mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació i opinions, es justifiquen breument els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que es produeixin pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui formular el missatge en termes més senzills i repetir o reelaborar el que s'ha dit per ajudar la comprensió de l'interlocutor.

1.1. Fa presentacions breus i assajades prèviament, amb suport visual (per ex., transparències, pòsters o un altre material gràfic), sobre aspectes concrets de temes acadèmics del seu interès, organitzant la informació bàsica en un esquema coherent i ampliant-la amb alguns exemples, i responent a preguntes senzilles dels oients sobre el tema tractat.

1.2. Se'n desfà amb prou eficàcia en situacions quotidianes i menys habituals que poden sorgir durant un viatge o una estada a altres països per motius personals o educatius (transport, allotjament, menjades, compres, estudis, relacions amb les autoritats, salut, lleure).

1.3. Participa en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre assumptes quotidians, en les que intercanvia informació i expressa i justifica opinions breument; narra i descriu fets ocorreguts en el passat o plans de futur; fa suggeriments; demana i dóna indicacions o instruccions; expressa i justifica sentiments de manera senzilla, i descriu amb cert detall aspectes concrets de temes d'actualitat o d'interès personal o educatiu.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus o de longitud mitjana, i d'estructura simple i clara, recurrent, entre altres, procediments com la reformulació, en termes més senzills, del que es vol expressar quan no es disposa d'estructures o lèxic més complexos en situacions comunicatives més específiques.

3. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, ajustant el missatge al destinatari i al propòsit comunicatiu, i mostrant la propietat i cortesia degudes.

4. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara o ampliar-la amb exemples.

4.1. Participa en converses formals o entrevistes de caràcter acadèmic o ocupacional, sobre temes molt habituals en aquests contextos, intercanviant informació rellevant sobre fets concrets, demanant i donant instruccions o solucions a problemes pràctics, plantejant amb senzillesa i claredat els seus punts de vista, i justificant breument les seves accions, opinions i plans.

5. Mostrar un bon control sobre estructures sintàctiques i discursives d'ús més comú en la comunicació oral, seleccionant entre elles les més apropiades en funció del propòsit comunicatiu, del contingut del missatge i de l'interlocutor.

6. Conèixer i utilitzar el lèxic oral d'ús més comú relatiu a assumptes quotidians i a aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions d'ús freqüent en la comunicació oral.

7. Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometi algun error de pronunciació que no interfereixi en la comunicació.

8. Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, encara que de vegades resulti evident l'accent estranger, o es cometi algun error de pronunciació que no interfereixi en la comunicació.

9. Expressar-se amb prou fluïdesa perquè pugui seguir-se sense molta dificultat el fil del discurs, encara que puguin produir-se pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui interrompre i reiniciar el missatge per reformular-lo en termes més senzills i més clars per a l'interlocutor.

10. Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant les fórmules o indicacions més comunes per prendre o cedir el torn de paraula, encara que puguin donar-se certs desajusts en la col·laboració amb l'interlocutor.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

- Estratègies de comprensió:
 - Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
 - Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
 - Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
 - Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
 - Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
- Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
- Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
- Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
- Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
- Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (werden; Präsens + Adv.).

– Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).

– Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).

– Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).

– Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).

– Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).

– Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).

– Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorfältig; fluchtartig).

- Lèxic escrit comú i més especialitzat (receptió), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

- Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Críteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, en format imprès o en suport digital, ben estructurats, i de curta o mitjana extensió, escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis o ocupacions i que contenguin estructures freqüents i un lèxic general d'ús comú.

1.1. Identifica la informació més important en instruccions sobre l'ús d'aparells o de programes informàtics d'ús habitual, i sobre la realització d'activitats i normes de seguretat o de convivència en l'entorn públic i educatiu.

1.2. Entén el sentit general i els punts principals d'anuncis i comunicacions de caràcter públic, institucional o corporatiu clarament estructurats relacionats amb assumptes del seu interès personal o acadèmic, (per ex., sobre cursos, pràctiques, o beques).

1.3. Comprèn correspondència personal, en qualsevol suport incloent-hi fòrums en línia o blocs, en la qual es descriuen amb cert detall fets i experiències, impressions i sentiments; es narren fets i experiències, reals o imaginaris, i s'intercanvien informació, idees i opinions sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals, coneguts o del seu interès.

1.4. Entén prou de correspondència de caràcter formal, institucional o comercial sobre assumptes que poden sorgir mentre organitza o fa un viatge a l'estranger (per ex., confirmació o canvi de reserva de bitllets d'avió o allotjament).

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

2.1. Identifica la informació més important en textos periodístics en qualsevol suport, breus i ben estructurats i que tractin de temes generals o coneguts, i capta les idees principals d'articles divulgatius senzills sobre temes del seu interès.

3. Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida, relacions interpersonals (en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), i convencions socials (actituds, valors), així com els aspectes culturals bàsics que permetin comprendre informació i idees generals presents en el text.

3.1. Entén informació específica rellevant en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats (per ex., enciclopèdies) sobre temes relatius a matèries acadèmiques o assumptes relacionats amb la seva especialitat o amb els seus interessos.

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació de la informació (p. ex., nova davant coneguda o exemplificació).

5. Aplicar a la comprensió del text els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques i discursives d'ús freqüent en la comunicació escrita, i també els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar interès).

6. Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat de fórmules i expressions d'ús freqüent en la comunicació mitjançant textos escrits.

7. Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, i també abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., ©), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

— Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

— Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

— Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
- Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
- Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
- Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
- Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
- Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
- Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
- Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
- Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
- Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
- Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
- Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).

— Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorfältig; fluchtartig).

- Lèxic oral d'ús comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
- Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Escriure, en paper o en suport digital, textos breus o d'extensió mitjana, i d'estructura clara sobre assumptes quotidians o temes d'interès personal o educatiu, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'estructures i un lèxic d'ús freqüent de caràcter general.

1.1. Completa un qüestionari amb informació personal, acadèmica o ocupacional (per ex., per participar en un camp arqueològic d'estiu).

2. Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits senzills de longitud breu o mitjana, per ex., incorporant esquemes i expressions de textos model amb funcions comunicatives similars al text que es vol produir.

2.1. Escriu notes, anuncis, missatges i comentaris breus, en qualsevol suport (per ex., a Twitter o Facebook), en els que sol·licita i transmet informació i opinions senzilles, respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.

3. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, ajustant el missatge, amb la propietat deguda, al destinatari i al propòsit comunicatiu.

4. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents habituals de les esmentades funcions i els patrons discursius d'ús més comú per iniciar i concloure el text, organitzar la informació de manera que resulti fàcilment comprensible, o ampliar-la amb exemples.

5. Mostrar control sobre un repertori d'estructures sintàctiques i discursives comunes suficient per comunicar-se de forma senzilla però amb l'eficàcia deguda, seleccionant

entre elles les més apropiades en funció del missatge, el propòsit comunicatiu i el destinatari del text.

5.1. Escriu, en un format convencional, informes molt breus i senzills en els quals dona informació essencial sobre un tema acadèmic, fent breus descripcions i narrant esdeveniments seguint una estructura esquemàtica.

6. Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i aspectes concrets de temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat de fórmules i expressions d'ús molt freqüent en la comunicació per escrit.

6.1. Escriu correspondència personal, en qualsevol format, en la qual descriu experiències i sentiments; narra, de forma lineal, activitats i experiències passades (per ex., un viatge); i intercanvia informació i opinions sobre temes concrets en les seves àrees d'interès personal o educatiu.

6.2. Escriu correspondència formal bàsica, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, en la qual demana o dona informació, o sol·licita un servei, observant les convencions formals i normes de cortesia més comunes en aquest tipus de textos.

7. Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format d'ús molt freqüent, en textos escrits en diferents suports, amb prou correcció per no donar lloc a seriosos malentesos, encara que encara es puguin cometre errors que no interrompin la comunicació.

Distribució de continguts

Acabar el llibre "Genial Klick A1.2" i a la segona avaluació entrarem en el nivell A. 2.1 amb el llibre "Menschen 2.1"

1a AVALUACIÓ

INTRO: Repàs continguts curs passat

T 11: Wir fahren weg!

2a AVALUACIÓ

T 12: Mein Vater ist Polizist

T 1: Mein Opa war auch schon Bäcker (Menschen A.2.1)

3a AVALUACIÓ

2r BATXILLER

SEGONA LENGUA ESTRANGERA Alemany II

Continguts, criteris d'avaluació i estàndards avaluables

BLOC 1. COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS

Continguts

- Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
 - Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
 - Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.
- Estructures sintacticodiscursives.
 - Expressió de relacions lògiques: conjunció (und, auch); disjunció (oder); oposició (aber); causa (denn-weil; wegen); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; jünger/schneller (als); der schnellste); resultat (deshalb); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
 - Relacions temporals (als; während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen).
 - Exclamació (Was für ein + (Adj. +) Nomen, z. b. Was für ein schöner Tag!; Wie +Adj., z. b. Wie schön!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das ist ja hervorragend! Schön! Prima!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Wofür ist das gut?; Zeichen).
 - Expressió del temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt); present (Präsens); futur (werden; Präsens + Adv.).
 - Expressió d'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+Adv., z. b. normalerweise), pflegen zu); incoatiu (beginnen zu -en); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; Imperativ); permís (dürfen; lassen); intenció (Präsens).
 - Expressió de l'existència (z. b. es wird...geben, es gab); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomen; la qualitat (z. b. gut im Rechnen; ziemlich müde).
 - Expressió de la quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. alle, die meisten, beide, kein. Grad: z. b. eigentlich; ganz; so; ein wenig).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió del temps (Stundenzählung (z. b. viertel vor acht); Zeiteinheiten (z. b. Jahrhundert; Jahreszeit), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät); Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (während, als); Häufigkeit (z. b. oft, normalerweise)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. leicht; durch Zärtlichkeit).

- Lèxic oral comú i més especialitzat (recepció), dins les mateixes àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
- Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Identificar el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals breus o de longitud mitjana, clarament estructurats, i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics i articulats a una velocitat mitjana, en un registre formal, informal o neutre, i que tractin d'aspectes concrets o abstractes de temes generals, sobre assumptes quotidians en situacions corrents o menys habituals, o sobre els propis interessos en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, sempre que les condicions acústiques no distorsionin el missatge i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit

1.1. Capta els punts principals i detalls rellevants de missatges gravats o de viva veu, clarament articulats, que contenguin instruccions, indicacions o una altra informació, fins i tot de tipus tècnic (per ex., en contestadors automàtics, o sobre com utilitzar una màquina o dispositiu d'ús menys habitual).

1.2. Entén el que se li diu en transaccions i gestions quotidianes i estructurades (per ex., a bancs, botigues, hotels, restaurants, transports, centres educatius), o menys habituals (per ex., en una farmàcia, un hospital, en una comissaria o un organisme públic), si pot demanar confirmació d'alguns detalls.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals o els detalls rellevants del text.

3. Conèixer i utilitzar per a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida (hàbitat, estructura socioeconòmica), relacions interpersonals (generacionals, entre homes i dones, en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), comportament (postures, expressions facials, ús de la veu, contacte visual, proxèmica) i convencions socials (actituds, valors).

3.1. Comprèn, en una conversa informal en la qual participa, explicacions o justificacions de punts de vista i opinions, sobre diversos assumptes d'interès personal, quotidians o menys habituals, articulats de manera clara, així com la formulació d'hipòtesis,

l'expressió de sentiments i la descripció d'aspectes abstractes de temes com, per ex., la música, el cinema, la literatura o els temes d'actualitat.

3.2. Comprèn, en una conversa formal o entrevista en què participa, informació rellevant i detalls sobre assumptes pràctics relatius a activitats acadèmiques o ocupacionals de caràcter habitual i previsible, sempre que pugui demanar que se li repeteixi, o que es reformuli, aclareixi o elabori, alguna cosa del que se li ha dit.

4. Distingir la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, i també patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i l'ampliació o la reestructuració de la informació (p. ex., nova davant coneguda, exemplificació, resum).

4.1. Distingeix, amb suport visual o escrit, les idees principals i informació rellevant en presentacions o xerrades ben estructurades i d'exposició clara sobre temes coneguts o del seu interès relacionats amb l'àmbit educatiu o ocupacional.

5. Reconèixer i aplicar a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i a l'organització de patrons sintàctics i discursius d'ús freqüent en la comunicació oral, i també els seus significats associats (p. ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

6. Reconèixer lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús molt freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

6.1. Identifica aspectes significatius de notícies de televisió clarament articulades, quan hi ha suport visual que complementi el discurs, i també l'essencial d'anuncis publicitaris, sèries i pel·lícules ben estructurats i articulats amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua, i quan les imatges facilitin la comprensió.

7. Discriminar patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i reconèixer els significats i les intencions comunicatives generals relacionats amb aquests.

BLOC 2. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

— Concebre el missatge amb claredat, distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

— Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i l'estructura de discurs adequats a cada cas.

Execució

— Expressar el missatge amb claredat i coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se, en el seu cas, als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

— Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics, paralingüístics o paratextuals:

Lingüístics

— Modificar paraules de significat semblant.

— Definir o parafrasejar un terme o expressió.

Paralingüístics i paratextuals

— Demanar ajuda.

— Assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat.

— Usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gests, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica).

— Usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

• Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripcions i apreciacions de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

— Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.

— Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
 - Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.
- Estructures sintacticodiscursives:
 - Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
 - Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
 - Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
 - Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
 - Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
 - Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).
 - Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorgfältig; fluchtartig).

- Lèxic oral d'ús comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
- Patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació.

Criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluable

1. Produir textos breus o de longitud mitjana, tant en conversa cara a cara com per telèfon o altres mitjans tècnics, en un registre formal, neutre o informal, en els quals s'intercanvien informació, idees i opinions, es justifiquen de manera simple però suficient els motius d'accions i plans, i es formulen hipòtesis, encara que de vegades hi hagi titubejos per cercar expressions, pauses per reformular i organitzar el discurs i sigui necessari repetir el que s'ha dit per ajudar l'interlocutor a comprendre alguns detalls.

1.1. Fa presentacions breus, ben estructurades, assajades prèviament i amb suport visual (per ex., PowerPoint), sobre aspectes concrets de temes acadèmics o ocupacionals del seu interès, organitzant la informació bàsica de manera coherent, explicant les idees principals breument i amb claredat, i responent a preguntes senzilles dels oients articulades de manera clara i a velocitat mitjana.

1.2. Es desenvolupa adequadament en situacions quotidianes i menys habituals que poden sorgir durant un viatge o una estada a altres països per motius personals, educatius o ocupacionals (transport, allotjament, menjades, compres, estudis, feina, relacions amb les autoritats, salut, lleure), i sap sol·licitar atenció, informació, ajuda o explicacions, i fer una reclamació o una gestió formal de manera senzilla però correcta i adequada al context.

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per produir textos orals monològics o dialògics breus o de longitud mitjana i d'estructura simple i clara, explotant els recursos dels que es disposa i limitant l'expressió a aquests; recurrent, entre altres, a procediments com la definició simple d'elements per als que no es tenen les paraules precises, o començant de nou amb una nova estratègia quan falla la comunicació.

2. 1. Participa adequadament en converses informals cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre assumptes quotidians o menys habituals, en les que intercanvia informació i expressa i justifica breument opinions i punts de vista; narra i descriu de

forma coherent fets ocorreguts en el passat o plans de futur reals o inventats; formula hipòtesis; fa suggeriments; demana i dona indicacions o instruccions amb cert detall; expressa i justifica sentiments, i descriu aspectes concrets i abstractes de temes com, per exemple, la música, el cinema, la literatura o els temes d'actualitat.

3. Incorporar a la producció del text oral monològic o dialògic els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al canal de comunicació, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària.

4. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la.

4.1. Pren part en converses formals, entrevistes i reunions de caràcter acadèmic o ocupacional, sobre temes habituals en aquests contextos, intercanviant informació pertinent sobre fets concrets, demanant i donant instruccions o solucions a problemes pràctics, plantejant els seus punts de vista de manera senzilla i amb claredat, i raonant i explicant breument i de manera coherent les seves accions, opinions i plans.

5. Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç.

6. Conèixer i utilitzar lèxic oral d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

7. Pronunciar i entonar els enunciats de manera clara i comprensible, si bé els interlocutors poden necessitar repeticions si es tracta de paraules i estructures poc freqüents, en l'articulació de les quals es poden cometre errors que no interrompin la comunicació.

7. Mantenir el ritme del discurs amb prou fluïdesa per fer comprensible el missatge quan les intervencions són breus o de longitud mitjana, encara que puguin produir-se pauses, vacil·lacions ocasionals o reformulacions del que es vol expressar en situacions menys habituals o en intervencions més llargues.

8. Expressar-se amb prou fluïdesa perquè pugui seguir-se sense molta dificultat el fil del discurs, encara que puguin produir-se pauses per planificar el que es dirà i en ocasions calgui interrompre i reiniciar el missatge per reformular-lo en termes més senzills i més clars per a l'interlocutor.

9. Interactuar de manera senzilla però efectiva en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o indicacions habituals per prendre o cedir el torn de paraula, encara que es pugui necessitar l'ajuda de l'interlocutor.

BLOC 3. COMPRESIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Continguts

- Estratègies de comprensió:

- Mobilització d'informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, implicacions).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió de nous elements.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

- Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.
- Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.
- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
- Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.

- Estructures sintacticodiscursives.

- Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
- Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
- Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
- Exclamació (Welch + (Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
- Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
- Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
- Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
- Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
- Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
- Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).

- Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
- Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
- Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge (zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. b. zweimal die Woche; täglich)).
- Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. b. sorgfältig; fluchtartig).

- Lèxic escrit comú i més especialitzat (recepció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

- Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge valuables

1. Identificar la informació essencial, els punts més rellevants i detalls importants en textos, tant en format imprès com en suport digital, breus o de longitud mitjana i ben estructurats escrits en un registre formal, informal o neutre, que tractin d'assumptes quotidians o menys habituals, de temes d'interès o rellevants per als propis estudis, ocupació o feina i que contenguin estructures i un lèxic d'ús comú, tant de caràcter general com més específic.

1.1. Identifica informació rellevant en instruccions detallades sobre l'ús d'aparells, dispositius o programes informàtics, i sobre la realització d'activitats i normes de seguretat o de convivència (per ex., en un esdeveniment cultural, o en una residència d'estudiants).

1.2. Entén el sentit general, els punts principals i informació rellevant d'anuncis i comunicacions de caràcter públic, institucional o corporatiu clarament estructurats, relacionats amb assumptes del seu interès personal, acadèmic o ocupacional (per ex., sobre cursos, beques, ofertes de treball).

1.3. Comprèn correspondència personal, en qualsevol suport incloent-hi fòrums en línia o blocs, en la qual es descriuen amb cert detall fets i experiències, impressions i

sentiments; es narren fets i experiències, reals o imaginaris, i s'intercanvien informació, idees i opinions sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes generals, coneguts o del seu interès.

1.4. Entén prou de cartes, faxos o correus electrònics de caràcter formal, oficial o institucional com per poder reaccionar en conseqüència (per ex., si se li sol·liciten documents per a una estada d'estudis a l'estranger).

2. Conèixer i saber aplicar les estratègies més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals o els detalls rellevants del text.

2.1. Localitza amb facilitat informació específica de caràcter concret en textos periodístics en qualsevol suport, ben estructurats i d'extensió mitjana, com ara notícies glossades; reconeix idees significatives d'articles divulgatius senzills, i identifica les conclusions principals en textos de caràcter clarament argumentatiu, sempre que pugui rellegir les seccions difícils.

3. Conèixer, i utilitzar per a la comprensió del text, els aspectes sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (hàbits i activitats d'estudi, feina i lleure), condicions de vida, relacions interpersonals (en l'àmbit educatiu, ocupacional i institucional), i convencions socials (actituds, valors), així com els aspectes culturals bàsics que permetin comprendre informació i idees generals presents en el text.

3.1. Entén informació específica important en pàgines web i altres materials de referència o consulta clarament estructurats (per ex., enciclopèdies, diccionaris, monografies, presentacions) sobre temes relatius a matèries acadèmiques o assumptes ocupacionals relacionats amb la seva especialitat o amb els seus interessos.

4. Distingir la funció o funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització i ampliació o reestructuració de la informació (per ex., nova davant coneguda; exemplificació; resum).

5. Reconèixer, i aplicar a la comprensió del text, els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, així com els seus significats associats (per ex., una estructura interrogativa per expressar sorpresa).

6. Reconèixer lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat

d'expressions i modismes d'ús freqüent quan el context o el suport visual faciliten la comprensió.

7. Reconèixer les principals convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic (per ex., &, ¥), i els seus significats associats.

BLOC 4. PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS: EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ

Continguts

- Estratègies de producció:

Planificació

— Mobilitzar i coordinar les pròpies competències generals i comunicatives a fi de fer eficaçment la tasca (repassar què se sap sobre el tema, què es pot o es vol dir, etc.).

— Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

Execució

— Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.

— Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

— Recolzar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit.

Aspectes socioculturals i sociolingüístics: convencions socials, normes de cortesia i registres; costums, valors, creences i actituds; llenguatge no verbal.

- Funcions comunicatives:

— Gestió de relacions socials en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional.

— Descripció i apreciació de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, activitats, procediments i processos.

— Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de prediccions i d'esdeveniments futurs a curt, mitjà i llarg termini.

— Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

— Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat.

- Expressió de la voluntat, la intenció, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció.
 - Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estimació, l'elogi, l'admiració, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
 - Formulació de suggeriments, desitjos, condicions i hipòtesis.
 - Establiment i gestió de la comunicació i organització del discurs.
- Estructures sintacticodiscursives.
 - Expressió de relacions lògiques: conjunció (nicht nur...sondern auch); disjunció (oder); oposició/concessió ((nicht...) sondern; ..., trotzdem); causa (denn- weil; wegen; da); finalitat (um- Infinitiv; damit); comparació (so/nicht so Adj. als; mehr/weniger + Adj./Adv. (als); immer besser; die intelligenteste Frau der Welt); resultat (deshalb; so dass); condició (wenn; sofern); estil indirecte (Redewiedergabe, Vorschläge, Aufforderungen und Befehle).
 - Relacions temporals (Sobald (die Sonne untergegangen war); während).
 - Afirmació (affirmativen Sätzen; affirmative Zeichen; Ich auch; Ich glaube schon).
 - Exclamació (Welch + Adj. +) Nomen, z. b. Welch schönes Geschenk!; Wie + Adv. + Adj., z. b. Wie sehr merkwürdig!; Ausrufe Sätzen, z. b. Das gibt es doch nicht!).
 - Negació (negative Sätze mit nicht, nie, nicht (Adjektiv), niemand, nichts; negative Zeichen; Ich auch nicht).
 - Interrogació (W-sätze; Fragesätze; Worum geht es in dem buch?; Zeichen).
 - Expressió de temps: passat (Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt Historisches Präsens); present (Präsens); futur (perden; Präsens + Adv.).
 - Expressió de l'aspecte: puntual (Perfekt, Plusquamperfekt, Futur II); duratiu (Präsens Präteritum und Futur I); habitual (Präsens und Präteritum (+ Adv., z. b. jedes Jahr); pflegen zu); incoatiu (im Begriff sein); terminatiu (aufhören zu -en).
 - Expressió de la modalitat: factualitat (Aussagesätzen); capacitat (mögen; fähig sein); possibilitat/probabilitat (können; dürfen; vielleicht); necessitat (müssen; haben zu); obligació (müssen, sollen; imperativ); permís (dürfen; können, lassen); intenció (wollen).
 - Expressió de l'existència (z. b. es könnte...geben); l'entitat (nicht zählbare / Sammelbezeichnungen / zusammengesetzten Nomen; Pronomen (Relativpronomen, Reflexivpronomen); Determinativpronomina; la qualitat (z. b. schön praktisch; zu teuer).
 - Expressió de quantitat (Singular/Plural; Kardinalzahlen und Ordinalzahlen. Quantität: z. b. viele. Grad: z. b. völlig; ein bisschen).
 - Expressió de l'espai (Präpositionen und Lokale Adverbien).
 - Expressió de temps (Stundenzählung (z. b. um Mitternacht), (Zeiteinheiten (z. b. Semester), und Ausdruck von Zeit (vor; früh; spät) Dauer (seit...bis; während; ab); Vorzeitigkeit (noch; schon (nicht)); Nachzeitigkeit (danach; später); Aufeinanderfolge

(zuerst, zunächst, schließlich); Gleichzeitigkeit (gerade als); Häufigkeit (z. B. zweimal die Woche; täglich)).

— Expressió de manera (Modaladverbien und Modalsätze, z. B. sorgfältig; fluchtartig).

- Lèxic oral d'ús comú i més especialitzat (producció), dins les pròpies àrees d'interès en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes, temps i espai, estats, esdeveniments i activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; feina i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

- Patrons gràfics i convencions ortogràfiques.

criteris d'avaluació / Estàndards d'aprenentatge avaluables

1. Escriure, en paper o en suport electrònic, textos breus o de longitud mitjana, coherents i d'estructura clara, sobre temes d'interès personal, o assumptes quotidians o menys habituals, en un registre formal, neutre o informal, utilitzant adequadament els recursos de cohesió, les convencions ortogràfiques i els signes de puntuació més comuns, i mostrant un control raonable d'expressions, estructures i un lèxic d'ús freqüent, tant de caràcter general com a més específic dins la pròpia àrea d'especialització o d'interès.

1.1. Completa un qüestionari detallat amb informació personal, acadèmica o laboral (per ex., per sol·licitar una beca).

2. Conèixer, seleccionar i aplicar les estratègies més adequades per elaborar textos escrits breus o de mitjana longitud, per ex., refrasejant estructures a partir d'altres textos de característiques i propòsits comunicatius similars, o redactant esborranys previs.

2.1. Escriu notes, anuncis, missatges i comentaris breus, en qualsevol suport, en els que sol·licita i transmet informació i opinions senzilles i en els que ressalta els aspectes que li resulten importants (per ex., en una pàgina web), respectant les convencions i normes de cortesia i de l'etiqueta.

3. Incorporar a la producció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits relatius a relacions interpersonals i convencions socials en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional/laboral, seleccionant i aportant informació necessària i pertinent, ajustant de manera adequada l'expressió al

destinatari, al propòsit comunicatiu, al tema tractat i al suport textual, i expressant opinions i punts de vista amb la cortesia necessària.

4. Dur a terme les funcions requerides pel propòsit comunicatiu, utilitzant un repertori d'exponents comuns de les esmentades funcions i els patrons discursius habituals per iniciar i concloure el text escrit adequadament, organitzar la informació de manera clara, ampliar-la amb exemples o resumir-la.

5. Mostrar un bon control, encara que amb alguna influència de la primera llengua o altres, sobre un ampli repertori d'estructures sintàctiques comunes, i seleccionar els elements adequats de coherència i de cohesió textual per organitzar el discurs de manera senzilla però eficaç.

5.1. Escriu, en un format convencional, informes breus i senzills en els quals dóna informació essencial sobre un tema acadèmic, ocupacional, o menys habitual (per ex., un accident), descrivint breument situacions, persones, objectes i llocs; narrant esdeveniments en una clara seqüència lineal, i explicant de manera senzilla els motius de certes accions.

6. Conèixer i utilitzar lèxic escrit d'ús comú relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els propis interessos, estudis i ocupacions, i un repertori limitat d'expressions i modismes d'ús freqüent.

6.1. Escriu correspondència personal i participa en fòrums, blocs i xats en els quals descriu experiències, impressions i sentiments; narra, de forma lineal i coherent, fets relacionats amb el seu àmbit d'interès, activitats i experiències passades (per ex., sobre un viatge, un esdeveniment important, un llibre, una pel·lícula), o fets imaginaris; i intercanvia informació i idees sobre temes concrets, assenyalant els aspectes que li semblen importants i justificant breument les seves opinions sobre aquests.

6.2. Escriu correspondència formal bàsica, adreçada a institucions públiques o privades o entitats comercials, en la qual demana o dóna informació, o sol·licita un servei, observant les convencions formals i normes de cortesia més comunes en aquest tipus de textos.

6.3. Escriu correspondència formal bàsica, dirigida a institucions públiques o privades o entitats comercials, fonamentalment destinada a demanar o donar informació, sol·licitar un servei o fer una reclamació o una altra gestió senzilla, observant les convencions formals i normes de cortesia usuals en aquest tipus de textos.

7. Utilitzar les convencions ortogràfiques, de puntuació i de format més freqüents amb raonable correcció de manera que es compregui el missatge, encara que pot donar-se alguna influència de la primera o altres llengües; saber emprar els recursos bàsics de processament de textos per corregir els errors ortogràfics dels textos que es produeixen en format electrònic, i adaptar-se a les convencions comunes d'escriptura de textos en Internet (per ex., abreviacions o altres en xats).

Distribució de continguts

A la segona avaluació començarem amb el llibre "Menschen A2.2"

1a AVALUACIÓ

Wiederholung Grammatik

Lektion 18 (Beste Freunde, A1.2)

T1: Mein Opa war auch schon Bäcker

2a AVALUACIÓ

T 2: Wohin mit der Kommode?

T 3: Hier finden Sie Ruhe und Erholung

3a AVALUACIÓ

T 4: Was darf es sein?

T 5: Schaut mal, der schöne Dom!/ T 6 Meine Lieblingsvers

8. CRITERIS DE QUALIFICACIÓ per cursos i assignatures

Criteris generals a tots els cursos i assignatures

A tots els nivells i grups per superar les proves escrites, exercicis i qüestions orals els alumnes hauran d'assolir, si no s'indica altre sistema, el 50% de la qualificació. Les activitats pràctiques i presentacions seran qualificades en funció de l'interès, habilitat, participació i resultats.

L'ús a classe de la llengua meta (alemany) dins de la competència de cada nivell és fonamental per assolir bona nota a l'avaluació.

Cada avaluació caldrà lliurarà al menys una tasca d'ampliació o reforç de temes tractats al trimestre. La presentació de les tasques és obligatòria. Per obtenir una avaluació positiva, serà indispensable haver lliurat les tasques encomanades dins el termini corresponent. La nota de les tasques es devalua si aquestes no s'entreguen puntualment. Pel que fa al lliurament de tasques, si l'alumne no és present el dia fixat, les haurà d'entregar el primer dia de classe següent.

Si es detecta que un alumne copia en un examen, la nota serà 0. Si es detecta que un alumne presenta una tasca o treball baixat d'internet o traduït pel traductor automàtic, la nota serà igualment 0.

En el cas que un alumne no es presenti a un examen, haurà de presentar el corresponent justificant metge d'absència al professor/a i fer l'examen el dia de la seva incorporació. Si no es així, el professor/a posarà un 0 a l'examen.

ESO

Durant el curs es faran 3 avaluacions i per aprovar el curs es necessari aprovar la tercera avaluació (avaluació continuada). Qui suspengui la tercera avaluació haurà de recuperar tota l'assignatura al setembre.

La qualificació numèrica serà sobre un màxim de 10 punts i per obtenir una qualificació positiva s'haurà de aconseguir un mínim de 5.

criteris de correcció i qualificació 2n ESO / 3r ESO / 4t ESO

SEGONA LENGUA ESTRANGERA – Alemany

QUÈ?	COM?	%
Participació a classe i bona actitud	Fer feina diàriament, esforçar-se en participar a classe (en funció de la qualitat i quantitat) i mostrar bona actitud	20%
Tasques més globals (o projectes)		20%
Exàmens		60%

QUALIFICACIÓ de les proves de setembre

- La qualificació de setembre serà la valoració de les tasques fetes durant l'estiu (50%) i un test amb els continguts mínims del curs (50%).

- Treball d'estiu: Obligatori. Cal lliurar-lo ben fet i ben presentat.

BATXILLER

Durant el curs es faran 3 avaluacions i per aprovar el curs es necessari aprovar la tercera avaluació (avaluació continuada). Qui suspengui la tercera avaluació haurà de recuperar tota l'assignatura al setembre.

La qualificació numèrica serà sobre un màxim de 10 punts i per obtenir una qualificació positiva s'haurà de aconseguir un mínim de 5.

Criteris de correcció i qualificació

1r/2n Batxiller SEGONA LENGUA ESTRANGERA Alemany I/II

QUÈ ?	COM ?	% sobre l nota
Bona actitud Participació a classe	Respecte vers el treball de tots, compliment de les normes de convivència	10%
Treballs Projectes Ús de l'alemany Treball a classe i a casa	Lliurament de treballs puntualment Presentacions audiovisuals Proves orals	30%
Proves escrites Llibre de lectura	En general, es realitzarà una prova escrita per cada unitat temàtica, pot variar segons criteri del professor/a. Llibre de lectura: després de Pasqua.	60%

QUALIFICACIÓ de les proves de setembre

- La qualificació de la prova extraordinària de setembre serà la valoració de les tasques fetes durant l'estiu (100%). La professora donarà un dossier d'activitats a juny que s'haurà d'entregar ben fet i ben presentat a setembre.

9. TRACTAMENT D'ELEMENTS TRANSVERSALS

Un dels elements transversals que es treballaran durant aquest curs acadèmic seran els relacionats en l'àmbit de la salut. En un moment de pandèmia mundial és extremadament necessari que l'alumnat conegui el concepte de salut en totes les seves dimensions. És per això que, a totes àrees, s'explicaran i treballaran les mesures de seguretat obligatòries durant aquest curs. L'objectiu principal és que siguin els propis alumnes els que valorin la necessitat de complir amb totes les mesures de seguretat, tant dins com fora del centre, per tal de que el curs es desenvolupi de la millor manera possible.

Apart de les mesures de seguretat relacionades amb la COVID-19, també es fomentarà el seguir un estil de vida saludable, on l'alimentació i la pràctica de l'activitat física són els pilars fonamentals.

Els documents de centre, ja sigui el Projecte Educatiu de Centre, la Concreció Curricular o la mateixa PGA, estableixen les línies educatives estratègiques i d'actuació prioritària adaptades a la realitat socioeducativa i cultural del territori. Els elements transversals bàsics són importants enfocaments per tal d'aconseguir l'assoliment dels objectius fixats i el correcte desenvolupament de les línies d'actuació.

A tots els nivells i assignatures impartides pel Departament de BiG es tractaran al llarg del curs i de manera transversal els següents temes.

- **Comprensió lectora:** mitjançant la lectura i comentari de textos, articles i publicacions científiques que permetin la comprensió de conceptes, la síntesi de conclusions i la distinció entre les qüestions fonamentals i secundàries.

- **Expressió oral i escrita:** mitjançant l'elaboració d'informes, redaccions i comentaris escrits sobre temes científics i a través de presentacions orals o intervencions a debats oberts que estimulin l'expressió, argumentació i defensa de temes relacionats amb l'assignatura.

- **Comunicació audiovisual:** mitjançant l'ús per part del professorat de material audiovisual que reforçarà el tractament dels continguts programats i mitjançant l'elaboració pròpia per part de l'alumnat de material per a presentacions a l'aula.

- **Tecnologies de la informació i la comunicació:** mitjançant l'ús de TIC a la mateixa aula i a través de tasques de recerca i interpretació encomanades a l'alumnat.

- **L'esperit emprenedor:** mitjançant el foment d'aptituds com ara la creativitat, l'autonomia, la iniciativa, el treball en equip, la confiança en un mateix i el sentit crític.

- **L'educació cívica i constitucional:** mitjançant la valoració i el debat de temes científics que creen impacte, controvèrsia o interès rellevant a la societat actual.

D'acord amb els decrets que estableixen els currículums, els decrets de modificació i la pròpia naturalesa de les matèries a impartir pel departament, caldrà sempre tenir en compte enfocaments transversals que impulsin o afavoresquin:

- **La sostenibilitat** ambiental, social i econòmica de les actuacions humanes

10. MATERIALS I RECURSOS DIDÀCTICS

Llibres de text

El primer material didàctic a disposició de l'alumnat serà el llibre de text corresponent. Per aquest curs escolar els llibres de text que s'utilitzaran seran els següents:

- 2n ESO: ed. Hueber, Beste Freunde A1.1. Kursbuch i Arbeitsbuch
- 3r ESO: ed. Hueber, Beste Freunde A1.1. Kursbuch i Arbeitsbuch
- 4t ESO: ed. Hueber, Beste Freunde A1.1 Kursbuch und Arbeitsbuch i Genial Klick A1.2 (ed. Klett)
- 1r Batxiller: Genial Klick A1.2 (ed. Klett) i Menschen A2.1 Kursbuch und Arbeitsbuch (ed. Hueber)
- 2n Batxiller: ed. Hueber, Menschen A2.1 Kursbuch und Arbeitsbuch

Com a llibres de consulta i altres materials bibliogràfics, els alumnes tenen a la seva disposició els llibres i el material didàctic del Departament i també el fons bibliogràfic de la Biblioteca del Centre.

— Material audiovisual: pissarres digitals, canons de projecció multimèdia, pel·lícules i documentals, vídeos musicals i anuncis publicitaris.

— Material TIC: ordinadors personals i programes informàtics interactius, aules virtuals, llibres de text digitals, recursos en xarxa, etc.

- Material bibliogràfic: llibres de text, llibres de consulta, etc.

11. PROCEDIMENTS DE RECUPERACIÓ I SUPORT

Sistemes de recuperació d'avaluacions

ESO Durant el curs es faran 3 avaluacions i per aprovar el curs és necessari aprovar la darrera avaluació.

Batxillerat Durant el curs es realitzaran 3 avaluacions i per aprovar el curs és necessari aprovar la darrera avaluació.

Sistema de recuperació d'assignatures pendents

ESO

Els alumnes que duen l'assignatura pendent del curs anterior i no cursen l'assignatura el curs actual, la podran recuperar realitzant un dossier d'activitats en el 1r i 2n trimestre que l'alumne entregarà durant la setmana de pendents. Si aquest dossier està aprovat, quedarà aprovada l'assignatura.

Els alumnes que es matriculen el curs actual i duguen pendent el curs passat, han d'aprovar les dos primeres avaluacions, així quedarà aprovada l'assignatura. En cas contrari, hauran de fer una prova escrita al mes d'abril amb els continguts del curs anterior.

Batxiller

Els alumnes que duen l'assignatura pendent del curs anterior i no cursen l'assignatura el curs actual, la podran recuperar realitzant un dossier d'activitats en el 1r i 2n trimestre que l'alumne entregarà durant la setmana de pendents. Si aquest dossier està aprovat, quedarà aprovada l'assignatura.

Els alumnes que es matriculen el curs actual i duguen pendent el curs passat, han d'aprovar les dos primeres avaluacions, així quedarà aprovada l'assignatura. En cas contrari, hauran de fer una prova escrita al mes d'abril amb els continguts del curs anterior.

Procediments de suport

En general, els procediments de suport queden emmarcats i coordinats en el Pla d'Atenció a la Diversitat del centre (PAD). En particular el Departament disposa dels següents mecanismes d'intervenció:

- Atenció i suport del cap de Departament als alumnes pendents a part de l'atenció del professor/a corresponent.

- Reforços, atenció personalitzada i suport a l'aprenentatge que el professorat pot establir en els seus grups corresponents sempre tenint en compte les possibilitats horàries, els recursos i les ràtios d'alumnat que són decisòries a l'hora d'afrontar l'atenció a la diversitat.

- Els recursos didàctics d'atenció a la diversitat que disposa el Departament per al suport general a l'aprenentatge.

12. ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES I EXTRAESCOLARS

12. 1. Activitats extraescolars

Les activitats complementàries i extraescolars queden suspeses durant la primera avaluació degut a la situació derivada de la Covid-19. Dependrà de l'evolució de la pandèmia que es puguin realitzar activitats d'aquests tipus durant el segon i tercer trimestre del curs.

De la mateixa manera, els viatges a Regne Unit i l'intercanvi i/o viatge a Alemanya es cancel·len durant aquests curss 2020-2021.

12. 2. Activitats complementàries

Programa de col.laboració EOIES

El Programa EOIES és un programa de col.laboració entre l'IES Albuhaira i l'EOI d'Inca per tal que, treballant de forma conjunta i coordinada, alguns alumnes del centre es puguin preparar per a l'assoliment d'un dels nivells oficials en llengües estrangeres establert al Marc Europeu de Referència per a l'Ensenyament de Llengües.

Atesa la creixent necessitat i importància de dominar qualsevol idioma estranger, l'IES Albuhaira aposta per aquest programa per millorar les destreses comunicatives en llengües estrangeres del seu alumnat i encoratjar-lo i motivar-lo per aprofundir-ne l'aprenentatge i la pràctica al centre.

Després d'haver participat en el pla EOIES els darrers cursos, considerem que aquest programa és adient per conscienciar tant els nostres alumnes com les seves famílies sobre els avantatges d'obtenir un certificat acadèmic oficial que acrediti el nivell que han assolit. D'altra banda, aquesta certificació també els pot afavorir de cara al seu futur acadèmic i professional i els estimularà per continuar amb l'aprenentatge de llengües estrangeres.

Durant aquest curs 2020-2021, l'IES Albuhaira comptarà amb els següents grups i nivells en llengua alemanya:

Un grup de 7 alumnes a 4t ESO que es prepararà per al nivell bàsic 1 (A1).

La professora encarregada és Raquel de Tomás i el coordinador a la EOI Inca està pendent de concretar-se.

13. CONTRIBUCIÓ DE LES MATÈRIES A COMPETÈNCIES CLAU

Totes les àrees i matèries contribueixen al desenvolupament competencial, bàsic per un aprenentatge integral i significatiu dels continguts i assolir els objectius fixats a les diverses etapes educatives. No obstant això, les diverses matèries tenen un major o menor grau de contribució a les set competències clau. Seguidament, s'intenta sintetitzar les línies generals d'aquesta contribució, en consonància amb les indicacions establertes als corresponents currículums oficials.

Comunicació lingüística

L'estudi d'una llengua estrangera contribueix al desenvolupament d'aquesta competència d'una manera directa, completant, enriquint i omplint de nous matisos comprensius i expressius aquesta capacitat comunicativa general. Tots i cada contingut d'aquesta matèria estan enfocats a l'adquisició dels coneixements, destreses i actituds pròpies de les habilitats comunicatives orals i escrites.

Competència matemàtica i competències bàsiques en ciència i tecnologia

Utilitzar números i les seves operacions bàsiques, els símbols i les formes d'expressió i raonament matemàtic per produir i interpretar informacions, per conèixer més sobre aspectes quantitius i espacials de la realitat i per resoldre problemes relacionats amb la vida diària. Forma part de la competència matemàtica l'habilitat per interpretar i expressar amb claredat i precisió informacions, dades i argumentacions.

Les competències científica i tecnològica, partint del coneixement de la natura, dels conceptes, principis i mètodes científics fonamentals i dels productes i processos tecnològics, així com la comprensió de la incidència de la ciència i la tecnologia sobre la natura, permeten comprendre millor els avanços, limitacions i riscos de les teories científiques, les aplicacions i la tecnologia en les societats en general. Són part

d'aquestes competències bàsiques l'ús de ferramentes i màquines tecnològiques, les dades científiques per assolir objectius basats en proves.

Competència digital

La competència digital proporciona un accés immediat a un flux incessant d'informació que augmenta dia a dia. El coneixement d'una llengua estrangera ofereix la possibilitat de comunicar-se utilitzant les noves tecnologies creant contextos reals i funcionals de comunicació. Aquesta competència consisteix en disposar d'habilitats per cercar, obtenir, processar i comunicar informació i transformar-la en coneixement.

Aprendre a aprendre

L'aprenentatge d'una llengua estrangera es rentabilitza enormement si hi inclou continguts directament relacionats amb la reflexió sobre el mateix aprenentatge. Açò comporta la consciència d'aquestes capacitats que entren en joc en l'aprenentatge com l'atenció, la concentració, la memòria, la comprensió, l'expressió lingüística i la motivació de l'assoliment entre altres. L'ús del Port folio Europeu de Llengües pot tindre una gran importància per l'adquisició d'aquesta competència.

Competències socials i cíviques

Les llengües també són vehicle de comunicació i transmissió cultural. Aprendre una llengua estrangera implica el coneixement de trets i fets culturals vinculats a les diferents comunitats de parlants de la mateixa llengua. Aquest fet afavoreix la comprensió de la realitat social en que es viu, el respecte, el reconeixement i l'acceptació de diferències culturals i de comportament, promou la tolerància i integració i ajuda a comprendre i apreciar tant els trets d'identitat com les diferències.

Sentit d'iniciativa i esperit emprenedor

Les decisions que provoca la reflexió sobre el propi aprenentatge afavoreixen l'autonomia. En la mesura que l'autonomia i iniciativa personal involucren a sovint altres persones, aquesta competència obliga a disposar d'habilitats socials per relacionar-se, cooperar i treballar en equip: posar-se al lloc de l'altre, valorar les idees dels altres, dialogar i negociar, l'assertivitat per saber fer arribar als altres les decisions pròpies i treballar de forma cooperativa i flexible. El sentit d'iniciativa i esperit emprenedor requereix poder modificar plantejaments previs o elaborar noves idees, cercar solucions i dur-les a la practica.

Consciència i expressions culturals

Aquesta competència s'adquireix, fonamentalment quan s'acosta l'alumne a les manifestacions culturals dels països de llengua alemanya i a les creacions artístiques, literàries, etc, d'autors germanoparlants. Es tracta, doncs, d'una competència que facilita tant expressar-se i comunicar-se, com percebre, entendre i enriquir-se amb diferents realitats i produccions del món de l'art i la cultura. Aquesta competència incorpora igualment el coneixement bàsic de les principals tècniques, recursos i convencions dels diferents llenguatges artístics com la música, la literatura, les arts visuals i escèniques o les diferents formes que adquireixen les anomenades arts populars.

14. ADAPTACIONS PER ATENDRE ALUMNAT AMB NESE

Les adaptacions adreçades a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu s'elaboraran amb la coordinació i assessorament del Departament d'Orientació. S'atendrà en tot moment al Pla d'Atenció a la Diversitat del centre (PAD) i, en el seu cas, al Pla anual aprovat.

Criteris per a l'elaboració de les Adaptacions Curriculars

D'acord amb les possibilitats d'atenció personalitzada (horari, ràtios, recursos...) el professor/a del grup procurarà donar el suport necessari per facilitar el desenvolupament del procés d'ensenyament-aprenentatge de l'alumnat amb NESE. Aquest suport es desenvoluparà prioritàriament dins l'aula ordinària, amb diferents tipus d'actuacions i recursos. El suport fora de l'aula es valorarà conjuntament amb el Dep. Orientació i es decidirà quan estigui justificat.

- L'avaluació de l'alumnat al qual es fa una adaptació curricular s'ha de regir per una avaluació contínua, integradora i formativa, que proporciona informació constant i que permet millorar els processos i resultats de la intervenció educativa.

- Quan les adaptacions curriculars no siguin significatives, el professorat podrà modificar les tècniques i els instruments d'avaluació, però ha de mantenir l'avaluació referida a les capacitats expressades en els objectius generals de l'etapa i els criteris d'avaluació de les diferents àrees i al mateix temps regir-se per la normativa d'aplicació general.

- Quan les adaptacions curriculars siguin significatives es modificaran els elements curriculars, els criteris d'avaluació i/o el grau de consecució de les capacitats del cicle corresponent. Tot això es faran en coordinació amb el Departament d'Orientació, s'indicarà per escrit a l'Adaptació i es revisarà periòdicament.

-L'adequació d'objectius i/o continguts es produirà a partir de les següents actuacions.
a) La incorporació: introducció d'objectius i/o de continguts que no es tenen en compte en el currículum general o que el complementen (normalment d'etapes educatives anteriors). b) La reformulació: canvi lleu de la formulació d'objectius i/o de continguts, mantenint les mateixes capacitats. c) L'èmfasi o prioritat: donar més importància a uns objectius i/o uns continguts que poden condicionar l'aprenentatge de la resta. d) La temporalització: modifica el temps d'adquisició o assimilació de l'objectiu i/o del contingut. e) No inclusió o supressió: l'eliminació d'un objectiu i/o un contingut perquè:

no és assolible per l'alumne, no és essencial o s'ha d'invertir molt de temps per la seva adquisició.

Mesures individuals de suport

Es podran tenir en compte un ampli ventall d'actuacions que seran aplicables tant a les tasques i activitats d'aprenentatge com a les activitats i instruments d'avaluació de les diferents àrees i matèries. A continuació s'indiquen algunes de les actuacions més comuns:

- Diversificació del tipus de preguntes
- Simplificació del format, major seqüenciació de tasques i exercicis i facilitar a l'alumnat esquemes, guions i/o recordatoris.
- Possibilitar l'avaluació oral o l'avaluació a destemps respecte al grup.
- Donar més importància al contingut que s'ha d'avaluar que no al format de les produccions.
- Pactar els errors ortogràfics a les tasques i proves.
- Aclarir dubtes de forma individualitzada abans de tasques o proves d'avaluació.
- Potenciar l'aprenentatge multifuncional i l'ús de noves tecnologies.
- Potenciar l'ús de mapes mentals.
- Supervisar tasques i proves per evitar o prevenir oblit.
- Controlar l'ús de l'agenda.
- Flexibilitzar el temps per efectuar tasques o proves d'avaluació.
- Valorar la ubicació de l'alumne dins l'aula i fer els canvis pertinents.
- Traduir enunciats, permetre ús del diccionari i suport general en cas de problemes lingüístics o d'acollida.
- Possibilitar ús de calculadora, taules, fórmules o altres recursos en l'àmbit més matemàtic i científic.
- Simplificar la interpretació de taules i gràfics o bé donar més suport visual i/o més càrrega informativa.

15. SEGUIMENT DE LA PD

A l'apartat 2 d'aquesta programació docent ja s'ha indicat la importància de fer un seguiment dels objectius educatius que s'han marcat i es recullen els indicadors que s'utilitzaran per al seguiment i valoració del desenvolupament del procés d'aprenentatge i l'assoliment dels objectius.

No obstant això, la mateixa programació docent necessita d'un sistema de seguiment que coordini el desenvolupament de la tasca docent de tots els membres del Subdepartament i la progressió de les fites i objectius marcats a la planificació docent. Per tal d'aconseguir una bona coordinació entre el professorat, el tractament equilibrat dels processos educatius a tots els nivells i grups del centre i una constant revisió de les estratègies i actuacions planificades, s'estableixen els següents criteris:

- A l'inici de curs i trimestralment es durà a terme la coordinació de les activitats extraescolars i les activitats complementàries com ara sortides, visites, entrevistes, etc. dins l'àmbit del Subdepartament.

16. ADQUISICIÓ DE VALORS I PREVENCIÓ CONDUCTES DE RISC

Les matèries impartides pel Subdepartament d'Alemany contribuiran activament a l'adquisició de valors i la prevenció de conductes de risc no solament directament lligats amb els àmbits nacionals de la Biologia i la Geologia, sinó que també considerats en l'àmbit més general i de manera transversal. En línies generals, es tindrà present el foment de:

- La igualtat efectiva entre homes i dones i la prevenció de la violència de gènere (s'incidirà a tots els nivells i assignatures, tot aprofitant arguments i plantejaments amb base científica).
- El respecte de les persones i la no discriminació per motius de raça, condició sexual, malaltia, etc.(s'incidirà a tots els nivells i assignatures, tot aprofitant els coneixements, el rigor, les evidències i l'argumentació científica).
- L'aprenentatge de la prevenció i la resolució pacífica de conflictes en tots els àmbits de la vida i la importància de la llibertat, la pau, la justícia, el respecte als drets humans i el rebuig a la violència. (s'incidirà a tots els nivells i assignatures).
- El respecte i la valoració de la biodiversitat i la preservació del patrimoni i els recursos naturals ja sigui a escala global o en l'àmbit de les Illes .
- La valoració dels coneixements i les bones pràctiques sobre salut, alimentació i fisiologia humanes per tal d'evitar conductes de risc en matèria de salut, sexualitat, drogodependències, etc.
- La valoració i el respecte per la cultura, la llengua i el patrimoni cultural i natural de les Illes Balears, tot reforçant el sentiment de pertinença a l'àmbit cultural europeu.

